

Олена Муханова

старший викладач

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

Київ, Україна

ORCID ID 0000-0001-9914-5258

*e.gouseva@ukr.net***Яна Тікан**

Кандидат педагогічних наук, доцент

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

Київ, Україна

ORCID ID 0000-0002-4142-1704

*Tikan.Yana@iit.kpi.ua***Інна Купчак**

магістрантка факультету лінгвістики

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

Київ, Україна

Innayaskiv10@gmail.com

СПОСОБИ УТВОРЕННЯ АНГЛОМОВНОЇ МЕДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ ТА ЇЇ ПЕРЕКЛАД УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

У статті розглянуто особливості жанрово-стильової домінанти та лексико-граматичні особливості перекладу англomовних медичних текстів. Проаналізовано основні шляхи відтворення англomовних медичних текстів засобами української мови, визначено поширені перекладацькі трансформації. Медична термінологія займає значуще місце в загальній ланці лексикології, хоч вона ще повністю не вивчена, проте в повсякденні люди часто звертаються до її вживання. Сучасний професійний медичний переклад тексту є одним із найскладніших перекладів у практиці перекладу, а переклад спеціальної термінології є надзвичайно важливим, оскільки медична термінологія регулярно поповнюється новими назвами і визначеннями. Медична термінологія визначається строго обмеженою, понятійною та структурною детермінованістю, єдністю та цілісністю, що не допускає розмиття своїх кордонів, що іноді становить проблему для перекладачів. Медична термінологія в англійській мові є підсистемою лексики загальнонавчаної літературної мови. Медична термінологія має тенденцію мотивувати назви (як нові, так і вже відомі іншими назвами в медицині). Термін має певні властивості, що визначають його природу, серед яких: однозначність, узгодженість терміна з позначуваним ним поняттям, системність, відсутність емоційного забарвлення, стислість. Визначальна функція терміна відрізняє його від загальнонавчаної лексики.

Ключові слова: переклад; медична термінологія; медичний дискурс; медичний текст; перекладацькі трансформації; науковий стиль.

1. ВСТУП

Переклад медичних текстів є одним з найскладніших видів діяльності, яка відображає зв'язок мовних одиниць, текстових різновидів та жанрів, що описують різноманітні нозологічні форми, з когнітивними процесами, які відбуваються в свідомості перекладача, – сприйняттям, пам'яттю, обробкою інформації про природничо-наукові явища, концептуалізацією й категоризацією світу.

Медичний переклад вимагає неабияких знань та вмінь, зокрема вимагає розробки певної стратегії та тактики відтворення медичної інформації в залежності від контексту та заявлених потреб. Переклад медичних текстів охоплює багато жанрів, що може викликати в майбутньому деякі розбіжності. Головними функціями медичного перекладу є інформаційна, пізнавально-просвітницька, загальнокультурна, виховна, естетична, оцінна та рекламна.

Актуальність статті зумовлюється загальним спрямуванням лінгвістичних досліджень щодо вивчення специфіки перекладу медичних термінів у зв'язку з розвитком співробітництва та обміну досвідом в сфері медицини та охорони здоров'я, а також з розвитком науки та технологій. Фаховий текст по праву вважається одним із головних показників світового науково-технічного розвитку у XXI столітті.

Мета статті – вивчити й узагальнити теоретичні питання, які стосуються проблематики та особливостей відтворення англійських медичних термінів українською мовою.

2. МЕТОДИ

Застосовано контрастивно-перекладознавчий метод, метод дидукції, описовий метод, метод аналізу лексикографічних джерел та словникових дефініцій, дефінітивний метод, метод узагальнення. Англійська медична термінологія, виокремлена вибірково методом з посібників для лікарів та нормативної документації ВООЗ та її українськомовні перекладені відповідники.

3. РЕЗУЛЬТАТИ Й ОБГОВОРЕННЯ

Загальновідомо, що переклад – це відтворення оригінального тексту засобами іншої мови із збереженням єдності змісту і форми. Норма перекладу – це сукупність вимог, що висувається до якості перекладу. Норма перекладу передбачає п'ять нормативних вимог: норма еквівалентності перекладу (вимога максимально можливої смислової близькості перекладу до оригіналу); жанрово-стилістична норма перекладу (вимоги, яким повинен відповідати переклад залежно від приналежності оригіналу до певного функціонального стилю); норма перекладацького мовлення (вимога дотримання правил мови оригіналу); прагматична норма перекладу (вимога забезпечення прагматичної цінності перекладу); конвенційна норма (вимога максимальної близькості перекладу до оригіналу).

У процесі відтворення медичного терміна у перекладі на українську мову основна задача полягає у тому, щоб донести глибокий когнітивний зміст термінологічної одиниці у найбільш лаконічній, зрозумілій та доступній формі. Він включає труднощі граматичного плану, структурні відмінності, неймовірну кількість різних еквівалентів лексичного напрямку, та все ж головною складовою медичного тексту є термінологія, яка є досить поширеною щодо вивчення науковцями, але робота з нею вимагає професійного підходу, уважності та обізнаності у цій сфері. Перед перекладачем інколи постають справжні проблеми під час роботи, адже не завжди вдається перекласти паралельно з однієї мови на іншу. Повсякчас необхідно вдаватися не лише до пошуків іншого еквівалента або фразового пояснення, а й до пошуків інших способів передачі мови оригіналу мовою перекладу. Для цього існує значна кількість різних трансформацій, які є справжніми помічниками перекладача.

Дослідження медичної термінології привертає увагу низки науковців, зокрема: Місник розглядав формування української клінічної термінології; Лабов вивчав становлення специфіки функціонування іншомовних медичних термінів; Боцман та Петрова досліджували способи творення термінів медицини; Вострова аналізувала етимологію медичної терміносистеми; Литвиненко вивчав сучасний український медичний дискурс; Юкало проаналізувала мовні стереотипи в комунікації лікаря; Самойлов охарактеризував особливості перекладу медичного тексту тощо. Вчені-лінгвісти Васильєва, Гердт, Кияк, Подільська, Хижняк зробили значний внесок у розробку визначення терміна загалом. Теоретичні основи лексикографічного опрацювання термінології висвітлено у дослідженнях Іваницького, Крижанівської, Симоненко. Однак до сих пір все ще існує потреба в детальному

вивченні і систематизації медичних термінів і особливостей їхнього відтворення у перекладі.

Переклад медичних текстів вимагає від лінгвістів обізнаності в медичній сфері та наявності певного практичного досвіду і особливої кваліфікації перекладача. Проведене клінічне дослідження з метою порівняти помилки медичних перекладачів, які працюють у лікарнях та їх потенційні наслідки, показало, що професійний медичний перекладач припускає менше помилок (12%), порівняно з непрофесіоналом (медичним працівником, який володіє мовою пацієнта, родичем пацієнта) (22%) (Flores et al., 2012). Вражаючий ще один висновок: якщо перекладача не було взагалі, і лікар спілкувався з пацієнтом «на пальцях», помилок було менше (20%), ніж у випадку, коли переклад здійснювався непрофесіоналом. Кількість помилок у перекладі була обернено пропорційно кількості годин спеціального навчання в галузі медичної термінології (Flores et al., 2012). Хоча це дослідження стосувалося лише усних перекладачів, його висновки можна віднести і до письмового перекладу. Перекладач, який бажає перекладати медичні тексти, повинен пройти спеціальне навчання з термінології, в той час як медик, бажаючий перекладати, має освоїти ази мистецтва перекладу.

Медичний переклад є надзвичайно складним, адже містить велику кількість медичних термінів (які за своїм походженням можуть бути латинськими чи грецькими), різні аббревіатури та скорочення (зокрема, в результатах аналізів та в історіях хвороб), при перекладі таких текстів вкрай рідко коли застосовується такий вид перекладу, як описовий, у ньому немає місця для двозначності, все повинно бути точно та коротко. При розгляді способів перекладу термінів необхідно розпочати із лексичних трансформацій, а саме — транскодування. Це один із видів перекладу, який полягає у тому, що звукова форма слова мови оригіналу передається за допомогою засобів алфавіту мови перекладу, наприклад, англ. *Pulse* — укр. «Пульс», англ. *Cyclooxygenasa* — укр. «Циклооксигеназа», англ. *Diclofenac* — укр. «Диклофенак», англ. *Ibuprofen* — укр. «Ібупрофен», англ. *Piroxicam* — укр. «Піроксікам» тощо. Основним завданням перекладача при використанні цієї трансформації є необхідність бути впевненим, що у мові перекладу відповідник цього слова насправді відсутній. Наступним видом перекладацької трансформації є калькування, дослівний або буквальний переклад. Він зазвичай застосовується при перекладі складних слів або у фразі можливе застосування трансформації лише для одного слова, наприклад, англ. *Intermittent heart arrhythmias* UNWELL (lyrics of the song) укр. «Серцева аритмія», англ. *Chronic obstructive pulmonary disease* — укр. «Хронічна обструктивне легеневе захворювання», англ. *Coagulopathy* UNWELL (lyrics of the song) укр. «Коагулопатія» тощо. Часто в медичних текстах зустрічаються аббревіатури — це слово, яке утворилося від певної фрази і записується або називається згідно з початковими буквами цих слів, наприклад, англ. *CPR* — *cardiopulmonary resuscitation* — укр. «Серцево-легенева реанімація», англ. *ANED* — *Alive no evidence of disease* — укр. «Пацієнт у свідомості», англ. *IDDM* — укр. *Insulin dependent diabetes mellitus* — укр. «Цукровий діабет 1 типу» тощо. Важливо розбиратися в них, особливо коли йдеться про лікарські розпорядження. Траплялися помилки, коли перекладач плував *qd* (*quaque die* — щодня) та *q.d.s* (*quater die sumendus* — чотири рази на день).

Медична термінологія являє собою специфічний пласт лексики та зважаючи на особливості структурно-семантичного та стилістичного характеру, відрізняється від загальноживаної лексики. Вона представляє сукупність спеціальних найменувань, які розуміються як стандартні одиниці спеціального найменування, обслуговуючого наукову або професійну сферу сучасної офіційної медицини.

Медичні терміни, як і будь-які інші, характеризуються такими особливостями, як-от: наявність дефініції, максимальна абстрактність, моносемічність, відсутність експресії та емоційного забарвлення, стилістична нейтральність, співвіднесеність зі спеціальними поняттями і суворі логічність (Стацюк, 2016). Основу медичної термінології складають запозичення з грецької та латині або ж терміни, які були створені штучно з греко-латинських терміноелементів. 60% неологізмів у медичній сфері становлять саме складні слова, які утворені шляхом дериваційних процесів з використанням засобів термінотворення, наявних в

арсеналі тієї чи іншої мови, а 40 % складають усі інші неологізми (Lovis et al., 1998). Медична термінологія інтернаціональна. Виходячи з того, що латинсько-грецькі терміни – це основа медичної термінології практично всіх європейських мов, більшість медичних термінів є інтернаціональними. У професійній мові медичного працівника будь-якої країни світу деякі спеціальні вирази вживаються тільки латинською мовою. Наприклад: *in vivo*, *in vitro*, *per os* тощо. За допомогою латинсько-грецької лексики утворилися назви багатьох хвороб, симптомів, збудників хвороб тощо (Сизонов, 2016). Наприклад, медичний термін для залоз внутрішньої секреції – *glandulae endocrinae* латинського походження, але розділ науки, який вивчає захворювання цих залоз, називається *endocrinology* – ендокринологія, термін давньогрецького походження. Активне та безперервне утворення термінів з терміоелементів класичних мов призвело до того, що медичні терміни мають високий ступінь вмотивованості та є семантично прозорими (Заніздра, 2007).

Англомовна медична термінологія, як і будь-яка інша термінологічна система, поповнюється різними способами, які включають морфологічний, синтаксичний, семантичний способи та словоскладання. Утворення термінів, зокрема медичних, пов'язано з розвитком науки. Це завжди свідомий, контрольований і регульований процес. Цей процес полягає у появі нового спеціального слова та закріплення за ним дефініції. Деякі лінгвісти класифікують медичні терміни за способом словотворення, серед яких виділяють морфологічний (словоскладання, аббревіація), синтаксичний (утворення словосполучень та фраз з кількох слів), семантичний (як звуження або уточнення значення загальноновживаних слів, так і метафоричний та метонімічний перенос колишнього значення) та запозичення слів з інших мов.

Семантичний спосіб термінотворення містить перехід термінів з інших наук, запозичення термінів з інших мов, термінологізації загальноновживаного значення слова, метафоричні і метонімічні переноси. Найпомітнішими в мові є лексичні та семантичні зміни. Семантичні зміни можуть відбуватись з лінгвістичних, історичних і соціальних причин. Зрештою, семантичні зміни можуть бути викликані впливом інших мов і діалектів. Одним з видів семантичних змін є генералізація або ж розширення значення слова, під яким розуміється збільшення семантичного обсягу слова в процесі історичного розвитку. Наприклад, слово *doctor* раніше мало значення «учитель», від лат. 'Docere' – вчити. У даний час, вживання даного слова в медичному сенсі є нормою, але в такому значенні воно поступово входило в ужиток завдяки тому, що люди асоціювали лікаря з людиною освіченою. Протилежним по суті процесом є конкретизація або звуження значення терміна, тобто зменшення семантичного обсягу поняття в процесі його історичного розвитку або в контексті мовного вживання. Наприклад, *bilirubinemia* (білірубінемія), *hyperbilirubinemia* (гіпербілірубінемія). На семантику перевищення норми вказує грецький терміоелемент 'hyper'. Досить продуктивним семантичним способом, що допомагає утворенню термінів у системі медичної термінології, є метафоричне перенесення значення. Метафора – перенесення значення за подібністю зовнішніх або внутрішніх ознак, а також функції позначуваного поняття.

Головна функція термінів, утворених метафоричним переносом – це номінація нових предметів, процесів, явищ. Слід зауважити, що різні галузі медицини відрізняються принципами метафоризації. Так, наприклад, основою метафоричного перенесення в анатомічній термінології є зовнішні ознаки об'єкта – його форма, розмір, положення в просторі (*pyramid of medulla oblongata* – піраміда довгастого мозку). Переважання зазначеного типу перенесення зумовлено низкою чинників: легкістю фіксації ознак об'єкта в пам'яті, оперативністю розпізнавання анатомічних утворень на практиці тощо. У терапевтичній термінології спостерігається переважання перенесення, пов'язаних головним чином із різними відчуттями. Це зумовлене основними терапевтичними методами дослідження, де важливі акустичні, тактильні, зорові враження лікаря (*heart murmur* – серцевий шум). Якщо метафоризація ґрунтується на порівнянні або наведенні аналогії будь-яких предметів, явищ, властивостей між собою не пов'язаних і незалежних один від одного,

то процес метонімії полягає у перенесенні за суміжністю.

При метонімії терміни створюються як результат зсуву значення на основі просторової або причинної суміжності понять. Вважається, що метафоризація більш продуктивна в сфері конкретної лексики, а метонімічне перенесення, пов'язане зі звуженням значення, частіше зустрічається в абстрактній лексиці. Метонімізація в англійській медичній термінології менш продуктивна, ніж метафоризація. Наприклад, *butter teeth*-два верхніх середніх різця; *hay fever* – сінна лихоманка. Семантичні способи терміноутворення переважають у процесі формування термінологічного медичного апарату за рахунок запозичення лексем не тільки з мови в мову, а й із системи до системи (або з системи до підсистеми).

Синтаксичний метод терміноутворення є найбільш продуктивним засобом поповнення термінолексики. Медичні терміни, утворені синтаксичним способом, побудовані за моделями підрядної залежності компонентів – узгодження та керування і в їхньому поєднанні. Вони можуть бути як дво-, три-, так і чотирьохкомпонентними. Найбільш поширеним видом складених термінів в англійській термінології є двукомпонентне атрибутивне словосполучення, що складається з іменника в називному відмінку і атрибутивного, визначального елемента, наприклад: *metabolic rate*, *microfocal radiography*, *open reduction*, *multiple sclerosis*, *infrared rays*.

При роботі перекладача над медичними текстами крім обов'язкового використання у процесі перекладу медичних словників та довідників бажано мати можливість проконсультуватися з практикуючими лікарями. Перекладач медичних текстів має настільки чітко орієнтуватися у предметі, щоб впевнено виявляти неоднозначні терміни та вирази та правильно визначати їх трактування. Одним із аспектів використання медичної термінології є навички роботи з Міжнародною анатомічною номенклатурою (*Nomina Anatomica*), адже в даний час існують понад 8 тис. анатомічних понять (областей тіла, органів та їх частин). При виборі еквівалента необхідно враховувати тематику тексту. Наприклад, *lateral column* може означати «боковий стовп сірої речовини спинного мозку» у неврології та нейрохірургії та «зовнішній край стопи» у травматології. Поряд із термінами міжнародної анатомічної номенклатури в кожній мові існують власні назви органів та частин тіла та медичних станів. Вони також можуть використовуватися як в наукових текстах, і найчастіше, у медичних текстах, призначених для пацієнтів (інструкції до препаратів для пацієнтів, форми поінформованої згоди) Наприклад, в англійській мові замість наукового терміну *pyrosis* часто використовується *heartburn* (печія), хоча сьогодні і лікарям, і пацієнтам зрозуміло, що печія не пов'язана із серцем (*heart*).

Як усний, і письмовий медичний дискурс включає ряд жанрів. Усний дискурс передбачає головним чином діалог між лікарем і пацієнтом, проте до нього відноситься і спілкування між медичними фахівцями в медичних закладах, на наукових семінарах та конференціях. До жанрів письмового медичного дискурсу можна віднести наукові статті, тексти медичної документації (наприклад, протокол клінічного дослідження препарату, звіт про клінічне випробування, індивідуальна реєстраційна карта/форма випробуваного, витяг з історії хвороби, різні медичні довідки). По-перше, медичний дискурс неоднорідний. До нього входять як науково-теоретичні та методичні тексти, так і науково-популярні статті і, звичайно, документація. Така неоднорідність присутня у багатьох інституційних дискурсах, і саме вона створює труднощі при їх аналізі. По-друге, незважаючи на різноманітність даного дискурсу, основну масу комунікантів складають лікарі та медичний персонал, а також пацієнти. Як відзначають деякі дослідники це призводить до тому, що комунікативна ситуація медичного дискурсу є високо символічною (спеціальна форма, кабінети, інструменти лікаря) та характеризується певним рівнем сакральності, зумовленим існуванням особливих норм поведінки та етики.

Існування різних рівнів медичного дискурсу в залежно від статусу комунікативних партнерів призводить як до появи кількох варіантів тих самих понять («пухлина» і «новоутворення»), і до виділення цілих областей дискурсу, що значно відрізняються стилістично. По-третє, медичний дискурс має високу персуазивність (від англ. *persuade* –

здатність мовленнєвого повідомлення впливати на адресата), тобто чинне становище в ньому займають такі комунікативні елементи як рекомендації, заборони, розпорядження та інструкції.

Серед проблем перекладу текстів медичного дискурсу виділяють такі групи складнощів: міждисциплінарні (проблеми, що прийшли з інших галузей, у зв'язку з їх інтеграцією до медицини); лексичні (сюди ми віднесемо складнощі, пов'язані із синонімією та омонімією слів та аббревіатур, а також випадки «хибних друзів перекладача»; омонімія в медичних аббревіатурах не рідкість (Поворознюк, 2018). Наприклад, *АС* може означати як «анкілозуючий спондилоартрит», так і «аортальний стеноз»; *АСАТ* – «антиспермальні антитіла» та «аспарттамінотрансферазу»; а *MS*, наприклад, – *multiple sclerosis* (розсіяний склероз), *mitral stenosis* (мітральний стеноз) та *mental status* (психічний статус); граматичні (вихідні з розбіжностей у граматиці двох мов); формальні (пов'язані з відмінностями у системах охорони здоров'я різних країн).

4. ВИСНОВКИ І НАПРЯМИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Термінологія як специфічна частина лексичної системи мови медичних текстів привертає увагу багатьох дослідників і залишається актуальною у зв'язку з розвитком науки і технології. Під терміном розуміється слово або словосполучення певної галузі знання, що використовується для номінації певного поняття. Переклад науково-технічної літератури, зокрема, медичної, містить в собі безліч особливостей і труднощів, пов'язаних із жанрово-стилістичними, граматичними, лексичними аспектами: структура речення, синтаксичні конструкції, граматичні форми, спеціальна термінологія. Серед них особливо виділяється проблема перекладу неологізмів, аббревіатур і скорочень.

У процесі перекладу перекладач використовує різні лексичні та граматичні трансформації, як з метою досягнення еквівалентності, так і з метою максимального наближення тексту оригіналу та його адекватності. Однак, для того щоб правильно застосовувати найбільш ефективні прийоми перетворення, тобто перекладацькі трансформації, необхідно, щоб перекладач добре володів термінологією вхідної мови і мови перекладу, а також розумів специфіку та особливості медицини в цілому. Вирішення даних труднощів можливо через використання відповідних перекладацьких трансформацій.

Перспективою роботи є систематизація граматичних та лексичних особливостей перекладу медичної літератури.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

- Заніздра Н. О. Проблема мотивованості наукового терміна. *Вісник КДПУ ім. М. В. Остроградського*. 2007. Вип. 2 (43). С. 91–102.
- Поворознюк Р. В. Теоретичні засади англо-українського письмового та усного перекладу медичних текстів : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.16. Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Київ, 2018. 515 с.
- Сизонов Д. Ю. Детермінологізація медичної лексики в медійному дискурсі. *Актуальні проблеми української лінгвістики: теорія і практика*. 2016. Вип. 20. С. 149–156.
- Стацюк Р. В. Основні підходи до визначення поняття термін у сучасній лінгвістичній науці. *Науковий вісник Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Серія «Філологічні науки (мовознавство)»*. 2016. Вип. 5 (2). С. 112–116.
- Flores G., Abreu M., Barone C. P., Bachur R., Lin H. Errors of medical interpretation and their potential clinical consequences: a comparison of professional versus ad hoc versus no interpreters. *Annals of Emergency Medicine*. 2012. Vol. 60, № 5. P. 545–553.
- Lovis C., Baud K., Rassinox A., Michel P., Scherrer J. Medical dictionaries for patient encoding systems: a methodology. *Artificial Intelligence in Medicine*. 1998. Vol. 14, № 1–2. P. 201–214.

REFERENCES

- Povoroznyuk, R. V. (2018). *Teoretychni zasady anhlo-ukrayins'koho pys'movoho ta usnoho perekladu medychnykh tekstiv. Dysertatsiya* [Theoretical principles of English-Ukrainian written and oral translation of medical texts: PhD dissertation]. Kyiv. [in Ukrainian]
- Statsiuk, R. V. (2016). *Osnovni pidkhody do vyznachennya ponyattya termin u suchasniy linhvistychniy nautsi* [Basic

- approaches to defining the term in modern linguistic science]. *Scientific Bulletin of Ivan Franko State Pedagogical University of Drohobyt'sk. Series "Philological sciences (linguistics)"*, 5(2), 112–116. [in Ukrainian]
- Syzonov, D. Yu. (2016). Determinolohizatsiya medychnoyi leksyky v mediynomu dyskursi [Determinologicalization of medical vocabulary in media discourse]. *Actual problems of Ukrainian linguistics: theory and practice*, 20, 149–156. [in Ukrainian]
- Zanizdra, N. O. (2007). Problema motyvovanosti naukovoho termina [The problem of the motivation of the scientific term]. *Bulletin of the KDPU named after M. V. Ostrogradsky*, 2(43), 91–102. [in Ukrainian]
- Flores, G., Abreu, M., Barone, C. P., Bachur, R., & Lin, H. (2012). Errors of medical interpretation and their potential clinical consequences: A comparison of professional versus ad hoc versus no interpreters. *Annals of Emergency Medicine*, 60(5), 545–553.
- Lovis, C., Baud, K., Rassinoux, A., Michel, P., & Scherrer, J. (1998). Medical dictionaries for patient encoding systems: a methodology. *Artificial Intelligence in Medicine*, 14(1–2), 201–214.

Olena Mukhanova, Yana Tikan, Inna Kupchak. Methods of formation of English language medical terminology and its translation into Ukrainian. The article considered the peculiarities of genre-style dominance and lexical-grammatical peculiarities of the translation of English-language medical texts. The main ways of reproducing English-language medical texts using the Ukrainian language are analyzed, common translation transformations are identified. Medical terminology occupies a significant place in lexicology, although it has not yet been fully studied, but in everyday life people often resort to its use. Modern professional medical text translation is one of the most difficult translations in translation practice, and the translation of special terminology is extremely important, as medical terminology is regularly updated with new names and definitions. Medical terminology is defined by strictly limited, conceptual and structural determinism, unity and integrity, which does not allow the blurring of its boundaries, which sometimes poses a problem for translators. Medical terminology in the English language is a subsystem of the vocabulary of the commonly used literary language. The term has certain properties that determine its nature, including: ambiguity, consistency of the term with the concept it denotes, systematicity, lack of emotional coloring, brevity. The defining function of the term distinguishes it from commonly used vocabulary.

Keywords: translation; medical terminology; medical discourse; medical text; translation transformations; scientific style.

Received: November 16, 2022
Accepted: November 25, 2022